

Нюп

2022

6+

ISSN 0207 - 6543

БОТАШЛАНЫ Исса

Мен айранчы жашчыкыма

Мен айранчы жашчыкыма,
Айран ташыйма кышдан.
Чалгычы, сен ашыкыма,
Ойнай турмаймы бошдан.

Эшекчигим, жоргалы,
Жыйынга терк жетейик.
Бек саклайдыла ала,
Суусаптарың элтейик.

Жол – узак, жюнг – ауур,
Гыбытла – жан-жаныңда.

Этмем сыртыңга жауур,
Кюч а барды саныңда.

Кёкбашым, жоргалы этсенг,
Туякларың – таш кибик.
Айранчы жетил элтсем,
Мен да – жигит жаш кибик!

Чалгычы, сен ашыкыма,
Ойнай турмаймы бошдан.
Мен айранчы жашчыкыма,
Айран ташыймы кышдан.

Акъ гюллю жазыучу

Гюлюйланы Мажит Самат улу 1932 жылда Огъары Бахсанда туугъанды. Аны юйюрю кечгюнчюлюкде Алма-Ата тийрелерине тюшген эди, артда уа Къыргызстаннга кечген эдиле. Онекижыллыкъ жашчыкъ, къара таныгъаны себепли, колхоз фермада эсепчи болуп ишлеп башлагъанды. Алай, аны жолу не къыйын болса да, ол бийик билим алыргъа тартыннганды.

Журналист жолун Мажит радиокomiteетде энчи корреспондент болуп башлагъанды. Артда анда редактор, андан сора «Коммунизмге жол» газетде бёлкюмню таматасы, Обкомну инструктору болуп да ишлегенди. 1985 жылда уа Мажитни телерадиокomiteетни председателини заместителини къуллугъуна салгъандыла.

Гюлюйланы Мажитни иги кесек китаплары чыкъгъанды. Биринчи сабийлеге аталгъан «Хомух киштикчик», «Сюрюючю ай», «Батыр улакъчыкъ», «Къоянчыкъ» деген эм башха назмулары «Шуёхлукъ» альманахта басмаланнган эдиле. «Акъ гюлле» (поэзия) китабы да чыкъгъанды. Жазыучулары союзуна Мажит 1991 жылда алыннганды.

«Нюр»

Къоянчыкъ

Ой, къоянчыкъ, къоянчыкъ,
Таш артындан бери чыкъ!
Ач болурса деп, санга
Къурагъанма хант къанга.

Хант къанганы юсюнде,
Жохар жылтырай кюнде,
Тюрлю-тюрлю кеп азыкъ
Санга этмезле азлыкъ.

Азыкъ этселе ала,
Келтирirme быхыла.
Ашны къызгъанмам сенден,
Неге къарайса кенгден?

Ой, къоянчыкъ, къоянчыкъ,
Бошуна турма, апчып!
Уялгъанмы этесе?
Къой, жаныма жетерсе...

Хайда, хайда, къоянчыкъ,
Таш артындан бери чыкъ!

КЪМР-ни Художниклерини союзуну члени, Ингушетия Республиканы искусстволарыны сыйлы къуллукъчусу Баккуланы Владимир Малкъарны, битеу Россейни да бек иги суратчыларындан бириди. Ол гитче заманындан окъуна сурат этерге бек суйгенди.

Бир кере, Нальчик шахарны 8-чи школунда сурат эришиуледе Владимир биринчи жерге чыгады. Жюрини председатели скульптор Алексей Моисеевич Денисенко, аны фахмулулугъун эслеп, кесини сурат студиясына алгъан эди.

Студияны бошагъандан сора, Баккуланы Владимир суратчылары экижыллыкъ курсларын тауусуп, аскерден къайтхандан сора уа, кѐп жерледе художник-оформитель болуп ишлегенди.

1978 жылда Владимир, эришиуде хорлап, Россейни Къабарты-Малкъарда Художественный фондуна ишге киргенди. Ол замандан башлап заманын, хунерин да чыгъармачылыкъ ишге берип тургъанды. Аны суратлары уллу Россейни, республикабызны да кѐп кѐрмючлеринде кѐргюзтюлгендиле. Къарагъанла, бютюнда сурат жыйыучула – коллекционерле, Владимирни суратларын суйюп аладыла. Аны суратлары Къабарты-Мал-

Суратчыны жарыкъ дуниясы

къардан, Россейден сора да, Англияда, Германияда, Сирияда башха къыраллада да бардыла.

Бу жылда Баккуланы Владимирге 80 жыл толлукъ эди.

Аны этген иши, бизге къойгъан суратлары халкъыбызны ъмюрлюк байлыгъы болуп къалгъандыла.

*Басмагъа НЕГЕРЛАНЫ Залина
хазырлагъанды.*

Гюллю къошун.

Тансыкълыкъ.

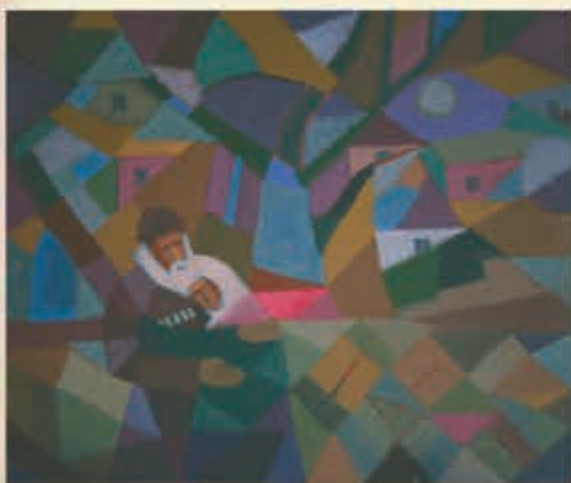
Тау къудурети.

Зумакъулланы Танзиляны сураты.

Хасанияда эрттенлик.

Жангызлыкъ.

Кюз.

ТЮЛКЮ ХЫЙЛА

(Халкъ жомакъ)

Эртте заманлада бир хыйла тюлкю жашай болганды. Ол тюлкю, жолда кетип бара, бир жез къонгуроу табады. Уллу къууанып, аякъчыгъы бла къонгуроуну ары-бери тёнгеретип зынгырдатады. Къуйрукъчугъун къонгуроуну тешигине сугъуп, уясына алып келеди. Бир кюн салам тишни юсюне минип, къонгуроун да ары-бери атып ойнай тургъанлай, къонгуроу, саламгъа тюшюп, тас болады. Арыгъынчы излейди, тапмайды.

Тюлкю ол саламны чачып кюрешеди, алай тауусалмайды. Къонгуроун къоюп да кеталмайды. Бир амал, бир мадар болургъа керекди деп, тюлкю саламны жандырыргъа от излей кетеди.

Сора, жорта барып, бир отха жетеди да:

– Ой, жаным-тиним алтын бетли къызыл от, мени сенден суйгеним жокъду. Манга бир мыдыхчыкъ берирми эдинг деп, бек базынып келгенме, – дейди.

– Дуния таныгъан кука тюлкю! Мени жюрегинг бла суйгенинг ючюн берекет берсин! Аны ючюн кёп сау бол! Алай мыдых а бералмайма, не ючюн десенг, кесим да кючден-бутдан жана турама. Менден кесеу алмагъан адам къалмагъанды, къайсы биригизге мыдых табайым, – дейди анга от.

Тюлкю, ачыуланып, отну ёчюлтюрге къаст этип, суугъа барады да:

– Эй жан досум, жылтырауукъ таза суу! Сени кючюнг чексизди. Магъананг да уллуду. Тилеклени тапдыргъан шуёхум, манга кереклими тындырыр чакълы бир суучукъ бер деп келгенме, – деди.

– Эй жюйюсхан, кука тюлкю! Манга берген бийик даражанг ючюн кёп сау бол! Алай суу берирге уа болалмайма. Не ючюн десенг, эшекле, ичип, аз этгендиле да, кесим да кючден саркъа барама, – деди.

Тюлкю, сууну жанып, эшеклеге жойкъулланып жетеди да:

– Ай, ёмюрюгюз узакъ болсун, эшек шуёхларым! Сизден тынч, сизден боюн-сунган дунияда жан жокъду, аны ючюн мен сизни бек сюеме. Бу кюн къызыуда суусап болгъан болурсуз, барып, ол суудан да бир ичигиз, – деп кукаланды.

– Ариу сёз айтаса, муратынга жетиш! Алай биз а суу ичер керекли туююлбюз, бусагъатда ичип келгенбиз. Андан кёп ичсек, жашладан къачып къутулаллыкъ туююлбюз. Ала бизге минерге марап айланадыла, – деп жууапладыла эшекле да.

– Эй сиз, аман узункъулакъла! – деп, тюлкю, айланып, жашлагъа барады.

– Ой, салам алейкум, жигитле! Шуёхларым! Эшекле чунгургъа жыйылып турадыла, былайда чабышып нек къыйналасыз, барыгъыз да, алагъа минигиз! – деди.

– Сен а, тюлкю, не дамырлыкъ айтаса! Эшеклеге асыры кёп мингенден, къуйрукъларыбыз ауруп окъуна турадыла, – деп къойдула.

Тюлкю, ала бла да онгмазын билип, башха хыйла къурайды. Жашланы аталарына-аналарына барып:

– Хей, жууукъларым, нек турасыз? Жашларыгъыз бир бирлери бла туююшюп, бир бёлеги да жаралы болуп жатадыла! – дегенде, жашланы аталары-аналары, дауур-дууур этип, жашлары болгъан жерге чабадыла.

Жашла, аланы кёргенде, тюерге келедиле деп, эшекле таба къачадыла. Эшекле, аланы кёрюп, – суу таба, суу да, эшекледен къркъуп, от таба барады; от да, суудан къачып, саламгъа жетеди, салам, отдан къутулалмай, жанады. Хыйлачы тюлкю, жолукъгъанына ётюрюк айтып, бирин бирине юсгюрюп, ахырында саламны жандырды.

Урходук тюбюнден къронгуроун чыгъарып:

– Эй-хей, тамаша! «Амал билген – амал бла, амал билмеген – аман бла» деп, нечик керти айтхандыла. Биз, тюлкю миллети, хыйлабыз бла не суйсек да этебиз. Бизни хыйлабыз хорламаз, анга женгдирмез зат жокъду! – дей, къронгуроун да зынгырдата, кезден ташайды.

А. С. ПУШКИН

ХАННЫ ЁЛГЕН КЪЫЗЫ БЛА ЖЕТИ ДА ТУЛПАРНЫ ЖОМАГЪЫ

Аллы – муну аллында басмаланган санында.

Бу кезиуде ол огъурсуз къатын,
Ёге къызны кечалмай – сыфатын,
Жанып тургъанды, сарыуу къайнап,
Жер тапмай кесине, къызны къаргъап.
Кюзгючюкге да дертленип, кёбюп,
Аны да жаулагъан кёзден кёрюп.
Иги кесек тургъанды ёпкелеп,
Жазы кетип, жайы да ётгенде,
Кюзгючюгюн алгъанды къолуна,
Омакъланып соргъанды, къубула:
«Ах, кюзгючюк, кёз жарыгъым, кёзюм,
Жашырмай, айтчы энди сен тюзюн:
Бу дуняда кимде болур, бир айт,
Мендеча нюр, менде болгъан чырай?»
«Чырай да, нюр да тейриденд санга,
Алай, – дегенди кюзгючюк анга, –
Эгеч болуп жети да уланнга,
Ол чегетде жашаб' а тургъаннга
Жетген къыз жокъ, чырайлыракъ да – ол,
Ариууракъ, субайлыракъ да – ол».
Шо алайлай, чыгъар да чачырап,
Къарауашын алыр да чачындан:
– Бۇ этгенинг?! – дегенди, – Гажай, къыз
Къайдады, айтчы!» – дер да къылыкъсыз,
– Да ашагъан болур, – деди, – бёрю...
– Тёгюп къоярма ичинги бери, –
Алгъанды къолуна да къыптысын. –
Къалай ёлмез, ёлюр от къапдырсанг?!
Не сен аны жоярса, не сени
Соярма!.. – деп, бу ханбийче сери.

Ханны къызы да ырахат кюйде
Эшиу эте тургъан чакъда юйде,
Ит огъурсуз юргенди арбазда,

Ачы-ачы къансып да; къараса –
Садакъачы къатын. Зыккыл юсю,
Тыякъ бла итден къоруй кесин:
«Хир!.. Хир-р!!!» – эте, ары-бери бара.
Айтханды къыз, терезеден къарап:
«Алай тохтачы, ынна, бир кесек,
Къапхан иш этмесин, тохта, кесим,
Итни да тыяйым да, бусагъат
Бир абери чыгъарайым санга».
Тыйылмай ит да, къызадан-къыза,
Садакъачы да сѣлешеди къызгъа:
«Ой, ахшы къыз, чыкъ теркирек, табу,
Таланырыкъ, талап къояды бу!
Ах, кѣрмейсе муну, бѣрю ашарыкъ!» –
Дегенди. Къыз да шо бери ашыгъып,
Босагъадан мынга атлагъанлай,
Танымагъанына атылгъанлай,
Юрюп жетгенди ит да къатына,
Жибермей тохтагъанды къатыннга.
Садакъачы да жанлайым десе,
Аны юсюне атады ит кесин.
«Бу не сейирди? – дейди къыз, – баям,
Иги жукъламагъанды ит. Ма, ал!» –
Деп, къатыннга ѳтмек атхан эди,
Да ол да ѳтмекни тутхан эди.
«Тейрибизден къайтсын!» деп, ол къатын,
Мени хатерими да кѣр, ма, тут», –
Деп, бир алма иер да, дей, сызып,
Да ит да секирди ѳрге, сынсып,
Ол алманы аузу бла сермеп
Къабар умут этип, да жокъ себеп.
Учуп келди къызылууурт алма,
Бишип жетген суулу, уллу алма.
Ол тауушлукъ затны ханны къызы,
Тутуп алып, ѳшюнѳне къысды.
«Эрикгенде къабарса, кюнѳм, ал,
Татлы кѳгетди; хайда, ханым, къал», –
Деп, баш уруп кенгден, акъырынчыкъ
Кетеди, думп болуп, факъырачы...
Къызны биргесине босагъагъа
Дери келгенди ит сынсыгъанлай,
Терен-терен юрюп, ачы-ачы улуп,

Шо инжилген этген кибик муну
Ит жүреги, адамча таралып.
«Къой, ат да къой, – дегенча, – алманы!»
Жалыныулу къарайды кёзюне,
Къансыйды, къан тарайды, эзиле.
«Ах, Лячин, не болгъанды, не санга?
Кюндюз, харип, жатып солусанг а,
Кече жукъламайса да... – Ит сынсып... –
Къыз алманы ууучуна къысып... –
Бар, жат!» – деп, шош кирип кетди юйге,
Къалады ит да алайда, юре.
Шинтигине чёкгенди къыз, барып,
Терезеде алма да къызарып
Тургъанды. Жашланы сакълайды къыз,
Кёзю уа алмадады, къылыкъсыз
Ариу алма, къызыл-ала болуп,
Тургъан кибик ичи балдан толуп,
Адам къарап тоймаз кибик андан,
Бир татыулу, шербет суулу алма.
Алтын кюн таякъла ызлыкълары,
Инжича кёрюне урлукълары.
Къыз къолуна алгъанды алманы,
Да эрнине элтгенди ол аны,
Да бир азчыкъ къапханды къыйынлы,
Бир бурхучукъ жутханды къыйынлы;
Шо алайлай, тентирегенди да,
Эти-жени титирегенди да,
Саны, чархы да бошайды бирге,
Алма да тёнгереп тюшдю жерге.
Къарындашла – жети асыл улан,
Къайтып келе болгъандыла уудан,
Жолну жоргъалата, алайына
Юрюп чыкъгъанды ит алларына,
Бир огъурсуз къансып, артха – юйге
Мыллык атар да ит... «Бу игиге
Къууулмагъанды, – дейдиле ала, –
Да не болгъан эсе да, бир палах
Болгъанды», – келселе, чабып, –
Да аллайгъа келсин сени жауунг, –
Къыз тёнгереп... Кетгенди ахлары.
Ит, сызылып барып, ол алманы

Къабып, битип¹ къалгъанды алайда –
Не болгъанын билирча уланла.
Жашла да, эгечлеринден бошап,
Бушуу-бушман болгъандыла, оу-шау,
Бары да башларын ийип. Бери,
Ёрге алгъандыла, кийиндирип
Асыраргъа дегендиле, алай
Къалай асырагъын: да къыз айлай,
Толгъан айлай турса ол бет къаны,
Жукълап къалгъанчады халы,
Шо бир солумагъанындан башха.
Сакълап да кёп тургъандыла жашла,
Къыз тирилик сунуп. Мут² жокъ андан,
Уянмагъанды къыз да жукъудан.
Къарындашла, оноулашып, уллу,
Кюзгюча акъ мияладан гулла
Ишлеп, салгъандыла къызны ары,
Ол гулланы кече бла алып барып, –
Киши кёрмез ючюн этгендиле, –
Бир дорбунлу таугъа элтгендиле.
Анда жаназысын этип, была
Ол гулланы къурч сынжырла бла
Ёрге такъгъандыла тапчыкъ, алты
Багъанагъа да бегитип къаты.
Айтханды тамата да: «Тынч жукъла,
Болдунг къайгъы этмезча бир жукъгъа,
Узун кече жангыз чырагъыбыз,
Къалгъанды бушуугъа чыдарыбыз.
Оуей, медет, билалмадыкъ алдан,
Да сакълаялмадыкъ сени. Адам
Заранындан кетдинг да кезиусюз.
Къара жерге къыялмай кёзюбюз,
Ариулугъунг мында къалсын дедик.
Къарындашла – сени сюе эдик,
Сюйгенинге сакълай да жашадыкъ,
Да не тюшсюн да, энди бошадыкъ.
Бирибизге да буюрулмадынг,
Ажал юлюшлюсю болуп къалдынг».

Ахыры басмаланырыкъды.

Кёчюрген – БЕГИЙЛАНЫ Абдуллах.

1 Битип – ёлюп.

2 Мут – умут.

Сурахай

Бир жол юйорюбюз бла биз зоопаркга бардыкъ. Анда къаллай сейирлик жаныуарла бла къанатлыла бардыла! Айыула, бёрюле, тюлкюле, къоянла, къанкъазла. Алтын тауукъну иш да кёргенбиз. Алтын тауугъ' а, омакъ къуйругъун тегерек жайып, бизге алай махтана эди.

Мен бек жаратхан жаныуар а – Сурахайды. Аны тыш кёрюмдюсю дуняда бир жаныуаргъа да ушамайды – ол сют бла ёсген жаныуарланы бек бийигиди. Жерден мангылайына дери 5-7 метр бийиклиги барды, ал аякълары, боюну бек узундула. Сурахайла бир сагъатха 50 км чабадыла. Терисини кёп тюрлю тамгъалары болады, алай экисини бирча тамгъалары болгъаны уа тубемейди.

Жетген сурахай 750 кг тартады.

Хулчаланы Жаннет.

Нальчик шахарны 3-чю орта школуну окъуучусу

Къарылгъач

Жер башында кёп сейир чыпчыкъла бардыла. Мен а аланы барындан да къарылгъачланы айырып сюеме. Къарылгъач юйор бизни терезени башында уя салгъанлы, бир къауум жыл болады. Ала хар жаз башы сайын кеслерини уяларына къайтып келедиле. Адамдан артыкъ къоркъмайдыла, тауушладан къачмайдыла. Мен алагъа аш берирге бек сюеме. Къарылгъачны сыфаты бек ариуду. Къанатлары къап-къарадыла, дёрденчиги да акъды. Кюз артында уа къарылгъачла жылы жерлеге кетедиле, мен да аланы алгъыш бла ашырама. Жаз башына, къарылгъачлагъа, аланы сейирлик жырларына тансыкъ болгъанлай турама.

Бёзюланы Диана.

Нальчик шахарны 3-чю орта школуну окъуучусу.

Не учду?

«Не учду?» – деген оюн былай башланады. Сабийледен бири ортагъа чыгъады да: «Учду, учду, къаргъа учду...» – деген сёзлени айта, терк окъуна къолларын ёрге кётюреди. Оюннга къатышхан сабийле да алай этерге керекдиле. Нек дегенде, къаргъаны учханы кертиди. Алай, оюн башчы, не да этип, сабийлени жангылтыргъа кюреширикди. Сёз ючюн, ол: «Учду, – учду – ийнек учду!» – деп, къолларын ёрге кётюргенлей, анга къошулуп, къолларын ёрге кётюрген болса, ол жангылгъаннга саналады. Нек дегенде, ийнек учмайды. Жангылып, къолларын кётюргенле оюндан бир жанына чыгъадыла. Ала жангыдан оюннга кирир ючюн, не жыр, не назму айтыргъа керекдиле.

Оюнну уа сабийле ортагъа кезиу-кезиу чыгъып бардырадыла. Бу оюн

сабийлени эслиликге, жангылмазгъа юйретеди.

Ортада оюнну бардыргъан «Учду, учду...» дегенни кесини фахмусуна кёре, кеси къурашдырып, терк айтыргъа керекди. Сёз ючюн, ол быллай сёзлени айтыргъа боллукъду:

Учду, учду –
Чыпчыкъ учду!
Учду, учду –
Къапчыкъ учду!

Учду, учду –
Къазан учду!
Учду, учду –
Къанкъаз учду.

Учду, учду –
Арба учду!
Учду, учду!
Айран учду ! ... дегенча.

Жолда жүрюүнү жоруктары

Жашауда хар затны да кесини низамы болады. Жолда жүрюүнү низамлары да алайдыла. Бусагъатда жолда мешинала кёп болгъанлары себепли, жолдан ётген заманда бек сакъ бола туругъуз!

Бек алгъа бир жары – школгъа, спорт жараулагъа, ойнаргъа, – къайры да болсун, – уллу жол бла барыргъа тюшгенде, адамла жорюрге деп, энчи салыннган салма (тротуар) жол бла жорюрге керекди.

Жолдан ётгенде, ашыгъыргъа жарамайды. Светофоргъа къарап, жаланда акъ ызла бла белгиленнген жерден ётерге тийишлиди. Эсигизде болсун, жолдан ётерге эркинликни светофорну жашил жарыгъы береди.

Къызыл жаннганда, «Тохта!», сары жаннганда: «Хазыр бол, тегерегинге къара!» – дейди. Жашил жанса уа, жолдан ётерге боллукъду!

ГЫЛПЫЛАНЫ Ахмат

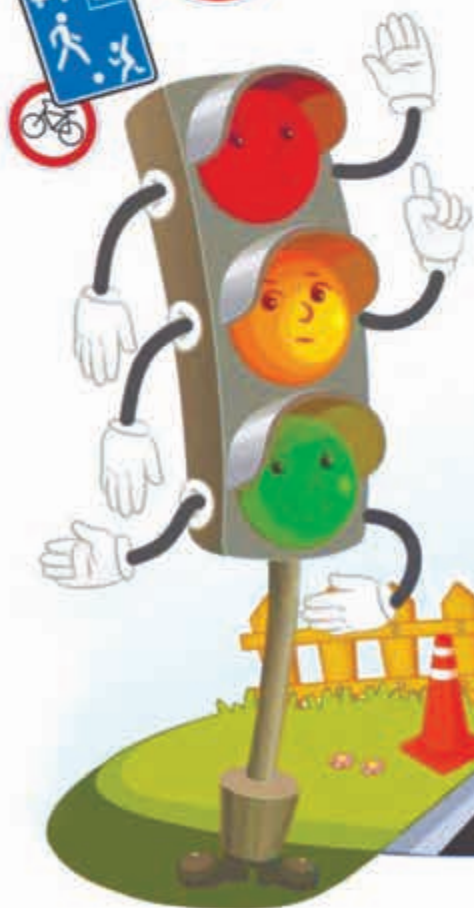
Светофор

Шахаргъа баргъанымда,
Кёп зат кёрюп кетеме,
Орамладан мен анда
Бек сакъ болуп ётеме.

Мен, не бек ашыкъсам да,
Светофоргъа къарайма,
Къызыл кёзю жаннганда,
Жол жанында тохтайма.

Сары кёзю жанса уа,
Хазырланып атларгъа,
Къарайма жан-жаныма,
Чапмайма артха-алгъа.

Мен ашыкъмай сакълайма,
Мешинала ётгюнчю,
Тепмегенлей къарайма,
Жашил кёзюн кёргюнчю.

СЁЗБЕР

Берилген сёзлени – гүллени атларын,
орус тилден тау тилге кёчүрүп, керекли жерлерине жазыгыз.

Астра. Незабудка. Ромашка. Ирис. Гвоздика. Рододендрон.
Лилия. Жасмин. Роза горная. Эдельвейс.

Ежемесячный
литературно-художественный
журнал для детей

«НЮР» («Свет») № 8–2022 г.

Выходит
с января 1982 года
На балкарском языке

Учредитель:
Государственное
казённое учреждение
Кабардино-Балкарской
Республики «КБР-Медиа»

Главный редактор
З. Д. НОГЕРОВА

Редакция:

Л. АХАЕВА
А. БЕГНОВ
М. БЕШПАНОВ
Т. БИТТИРОВА
Р. БОТТАЕВА
Ж. ГУЗЕЕВ
А. МИШАЕВА
М. ОЛЬМЕЗОВ

Художественный редактор
М. ОРАКОВА

Оформление
И. АККИЗОВОЙ

Компьютерный набор и верстка
А. МИЗНЕВОЙ

Журнал зарегистрирован
Управлением Федеральной
службы по надзору в сфере связи,
информационных технологий
и массовых коммуникаций по
Кабардино-Балкарской Республике
Рег. ПИ № ТУ07-00124 от
11.01.2018 г.

Сдано в набор 18.07.2022 г.
Подписано в печать 15.08.2022 г.
Выход в свет 25.08.2022 г.
Формат 60x90 1/8
Бумага мелованная
Гарнитура литературная
Уч.-изд. л. 2,7
Тираж 850 экз.
Заказ № 1598
Индекс П15895

Стоимость одного номера
по подписке через ФГУП
«Почта Россия» – 16,47 руб.;
за 6 месяцев – 98,82 руб.
Адрес редакции: 360017,
г. Нальчик, пр. Ленина, 5.
Тел.: 42-37-27; 42-14-19.
jurnalnur@mail.ru

Адрес издателя: 360017
г. Нальчик, пр. Ленина, 5.
ГКУ «КБР-Медиа»
Дом печати.

Отпечатано в ООО «Издательство
«Южный регион», 357600,
Ставропольский край,
г. Ессентуки, ул. Никольская, 5а

Отпечатано в полном
соответствии с качеством предоставленного электронного оригинал-макета.

2022 жылны экинчи жарымында да «НЮРНЮ» алып турургъа суйгенле, почтада неда редакцияда жазылыргъа боллукъсуз. Жарым жылгъа багъасы - 100 сом жетмеген бирди.
Багъалы ата-анала, сабийлеригизге заманында «НЮР» журналны жаздырыргъа унутмагъыз.
Бизни телефонубуз: 8-996-917-82-14.
Бизни индексибиз: П15895